

EL VINE PE NORI ! ...

de Aurel Micureșcu

(continuare din numărul trecut)

Martirii sunt în trupuri temporare în cer

Martirilor de sub altar li s-a dat o haină albă și li s-a spus să se mai odihnească puțină vreme până se va împlini numărul tovarășilor lor de slujbă și al fraților lor care aveau să fie omorâți ca și ei. Domnul caută să-i liniștească spunând că numărul lor încă nu este împlinit, ei trebuie să mai aștepte puțin să se odihnească și li s-a dat o haină albă. În Apocalipsa 20:4,5 este scris: *“Și am văzut niște scaune de domnie și celor ce au șezut pe ele li s-a dat judecata. și am văzut sufletele celor ce li se tăiasă capul din pricina mărturiei lui Isus și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu, și ale celor ce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei, și nu primiseră semnul ei pe frunte și pe mână. Ei au înviat și au împărțit cu Hristos o mie de ani. Aceasta este întâia înviere.”*

Sunt diferențe între cercetătorii Bibliei, privind forma pe care o vor avea credincioșii care au murit în Hristos; unii cred că vor avea trupuri temporare înainte de înviere, alții susțin faptul că, sunt ființe spirituale în cer. Dr. Walvoord spune în comentariul cărții Apocalipsa, că: *“Duhuri fără nici un fel de substanță nu pot purta o haină. Faptul că acestor martiri li s-a dat o haină ne sugerează ideea că credincioșilor care mor în Domnul li se dau trupuri temporare în cer care mai târziu vor fi înlocuite, la înviere.”*

Un mare cutremur pe pământ

Versetul 12 ne spune: *“Când a rupt Mielul pecetea a șasea m-am uitat și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ. Soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, luna s-a făcut toată ca sângele.”* Dumnezeu va clătina pământul, așa că cei ce nu au murit în război, foamete sau persecuție, vor muri prin cutremure de pământ. Toate acestea sunt prevestite și de proorocii Vechiului Testament. În Amos 8:8,9 este scris: *“Nu se va cutremura țara din pricina acestor mișelii și nu se vor jăli toți locuitorii ei? Nu se va umfla toată țara ca un râu, ridicându-se și pogorându-se iarăși ca râul Egiptului? În ziua aceea voi face să asfințească soarele la amiază și voi întuneca pământul ziua nămieza mare.”* Aceleași lucruri au fost spuse de Domnul în Matei 24.29: *“Îndată după acele zile de necaz soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer, și puterile cerurilor vor fi clătinate.”*

Am urmărit știrile de la televizor recent, care spun că nu cu mult timp în urmă, o cometă a lovit planeta Jupiter și astronomii au fost întrebați ce s-ar fi întâmplat dacă această cometă ar fi lovit pământul. Ce se va întâmpla când stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor vor fi clătinate este dureros de imaginat. Marii demnitari ai pământului, oamenii mari și mici, bogați sau săraci, au încercat să se ascundă în peșteri sau în stâncile munților. și ziceau munților și stâncilor: *“Cădeți peste noi și ascundeți-ne de Fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui, și cine poate sta în picioare?”* Oamenii vor căuta moartea și nu o vor găsi. Cititorule, unde vei fi tu în acele zile? Vei fi în cer sau jos pe pământ? Ai tu azi siguranța mântuirii? Te-ai gândit serios la aceste probleme? Sau sunt de mică importanță pentru tine?

PECETLUIREA CELOR O SUTĂ PATRUZECI ȘI PATRU DE MII

Apocalipsa 7:1-8

Evenimentele care se petrec în capitolul șapte sunt între a șasea și a șaptea pecete. Ne reamintim din capitolul precedent, că atunci când Mielul a rupt prima pecete apare un cal alb, care nu

este altul decât Anticristul, apoi când este ruptă a doua pecete, apare un cal roșu, când a fost ruptă a treia pecete apare un cal negru, când a fost ruptă a patra pecete apare un cal gălbui. La ruperea celei de-a cincea peceți sunt descrise sufletele de sub altar, care nu sunt alții decât sfinții martirizați în timpul Marelui necaz. Când a fost ruptă a șasea pecete, pământul este lovit din nou cu un cutremur de pământ; soarele s-a întunecat, luna și-a schimbat culoarea, iar stelele din cer au căzut pe pământ.

În aceste împrejurări grele, oamenii vor căuta moartea pentru a scăpa de suferință. Versetul 16 din capitolul 6 ne spune: *“Și ziceau munților și stâncilor: “cădeți peste noi și ascundeți-ne de Fața celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului; căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui, și cine poate sta în picioare ?”* În Apocalipsa 7:1 apar pe scenă patru îngeri situați în cele patru colțuri ale pământului și ținând cele patru vânturi ca să nu sufle pe pământ. Pe acea vreme se credea că forțele naturii sunt sub comanda unui înger. Așa că noi citim de îngerul focului (Apocalipsa 14:18) sau îngerul apelor (Apocalipsa 16:5). Acești îngeri erau supranumiți îngeri de serviciu și aparțineau, după concepția iudaică, unui ordin inferior de îngeri, pentru că ei erau în permanență de serviciu și nu puteau ține Sabatul ca zi de odihnă. Un israelit religios se credea mai mare în rang decât acești îngeri de serviciu.

În Naum 1:3 este scris că: *“Domnul umblă în furtună și în vârtej, și norii sunt praful picioarelor lui.”* Forțele naturii sunt sub controlul direct al lui Dumnezeu. Deși meteorologii încearcă să explice cum se formează uraganele, totuși nu pot fi prevenite, și chiar în această țară, în anumite state, fac mari pagube materiale. Nu cu mulți ani în urmă, în Florida mulți oameni au murit și multe clădiri au fost avariate de uragane. Aș putea da câteva nume de astfel de uragane pe care meteorologii le-au botezat: Bob, Alicia, Elena și altele.

În Apocalipsa 7:2-3 citim că s-a arătat încă un înger care se ridică dinspre răsăritul soarelui și el a strigat cu glas tare: *“Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru. și am auzit numărul celor ce fuseseră pecetluiți: o sută patruzeci și patru de mii din toate semințiile fiilor lui Israel.”* și acum se naște mult controversata întrebare: cine sunt cei o sută patruzeci și patru de mii ? Multe denominații religioase, de exemplu Martorii lui Iehova, cred că ei fac parte din acest număr. Textul biblic însă ne spune clar că aceștia sunt din Israel, deci nu dintre neamuri. După părerea multor teologi, cei o sută patruzeci și patru de mii vor fi evangheliști în perioada Marelui necaz, care vor primi pe Isus ca Mântuitor personal, și vor răspândi Evanghelia în întreaga lume. Și eu sunt de acord cu această interpretare pentru că vă amintiți cum cei doisprezece apostoli au revoluționat lumea de atunci pentru Isus Hristos. La o singură predică a lui Petru, este scris în Faptele Apostolilor 2:41, s-au întors la Dumnezeu aproape trei mii de suflete. Am auzit pe mulți spunând că evreii sunt mult mai înflăcărați în credință decât noi neamurile. Dacă cei doisprezece apostoli au revoluționat lumea antică, atunci cei o sută patruzeci și patru de mii care-l vor primi pe Domnul în mijlocul Marelui necaz vor revoluționa lumea modernă; aceștia vor fi pecetluiți pe frunte cu pecetea lui Dumnezeu și umpluți de puterea Duhului Sfânt.

Cine sunt cei o sută patruzeci și patru de mii? În primul rând, aceștia nu fac parte din numărul mării gloate, descrise începând cu versetul nouă, care este deja în cer. Mulțimea celor pecetluiți are un număr precis, marea gloată din cer nu este numărată. Cei o sută patruzeci și patru de mii fac parte exclusiv din Israel, pe când cei din marea gloată fac parte din orice seminție, norod sau limbă. Cei pecetluiți sunt pe pământ, marea gloată însă este deja în cer. Cei o sută patruzeci și patru de mii rămân pe pământ în timpul Marelui necaz, pe când marea gloată este luată de pe pământ. Cei o sută patruzeci și patru de mii sunt încă nerăsplătiți pentru lucrarea lor, iar marea gloată este răsplătită cu haine albe și ramuri de finic. Marea gloată de la sfârșitul capitolului sunt, după unii cercetători ai Bibliei, cei convertiți de cei o sută patruzeci și patru de mii de la începutul capitolului. Cei o sută patruzeci și patru de mii nu sunt Biserica, deoarece Biserica este deja răpită la cer, în Apocalipsa capitolul patru. Mulți fac confuzie între Biserică și Israel, care sunt două categorii de mântuiți separate, distincte. În Apocalipsa 14 atât cei douăzeci și patru de bătrâni, cât și cei o sută patruzeci și patru de mii sunt prezenți în cer. Cei o sută patruzeci și patru de mii sunt din cele douăsprezece seminții ale lui Israel, deci nu dintre neamuri. Când este vorba în Biblie despre cele douăsprezece seminții, întotdeauna este o referire la Israel.

Marele preot, când intra să mijlocească în Templu pentru Israel, purta pe umeri numele celor

douăsprezece seminții. În Noul Ierusalim sunt douăsprezece porți și pe fiecare din acestea este scris numele unui fiu al lui Israel. Numele celor douăsprezece seminții însă este foarte semnificativ pentru că sunt enumerate în text între versetele 4 și 8. Cele douăsprezece seminții ale lui Israel sunt menționate de douăzeci și nouă de ori în Biblie și lista lor nu este întotdeauna aceeași. Uneori fiii lui Iosif, Efraim și Manase sunt menționați în numărul celor doisprezece fii ai lui Iacov, și în felul acesta ar fi treisprezece, dar de fiecare dată alți doi fii ai lui Iacov sunt lăsați afară de pe listă. Lista pe care o avem aici în capitolul șapte pare ciudată. Dacă analizăm lista observăm trei excepții.

Prima excepție este că Iuda este menționat pe primul loc, dar primul fiu al lui Iacov a fost Ruben. Ruben și-a pierdut dreptul de întâi născut pentru că s-a culcat cu fiitoarele tatălui său (1 Cronici 5:1) și dreptul de întâi născut a fost dat fiilor lui Iosif. Iuda este menționat primul pentru că Isus Hristos s-a născut din seminția lui Iuda. A doua excepție de pe lista semințiilor lui Israel este că un fiu al lui Iacov este omis - Dan. Dan este menționat în Geneza 30 și este fiul lui Bilha care a fost roaba lui Rahela. În Geneza 49:17 Iacov se referă la Dan și-l numește șarpe. Dacă urmărim în Scripturi seminția lui Dan aflăm că Dan a fost un închinător la idoli. Datorită idolatriei lui Dan mulți au crezut că Anticristul va apare din seminția lui Dan. A treia excepție este că Levi este menționat aici, însă nu este menționat la împărțirea țării după cucerirea Canaanului, pentru că Levi era seminția preoțească. Deși Levi este omis în multe liste unde sunt menționate semințiile lui Israel, nu este omis aici pentru că Levi, fiind o seminție preoțească, trebuie să fie pe această listă cu cei care vor fi pecetluiți pentru slujba Domnului. Biblia nu face greșeli, menționează pe cei ce trebuie menționați și-i omite pe cei care trebuie să fie omiși. Efraim este omis de pe această listă, fiind înlocuit cu Iosif. Manase este însă, menționat. Dan este omis de pe lista semințiilor lui Israel din acest capitol, dar totuși apare pe lista celor care vor moșteni țara în domnia milenară a lui Isus Hristos (Ezechiel 49). Eu cred că în acea vreme toți fiii lui Iacov vor fi reprezentați în această evanghizare a lumii.

De ce acești evangheliști sunt pecetluiți ?

În primul rând ei sunt pecetluiți pentru protecție. În Zaharia 13:8-9 este scris *“În toată țara zice Domnul, două treimi vor fi nimicite, vor pieri, iar cealaltă treime va rămânea. Dar treimea aceasta din urmă o voi pune în foc și o voi curăți cum se curățește argintul, o voi lămuri cum se lămurește aurul. Ei vor chema Numele Meu și-i voi asculta. Eu voi zice: acesta este poporul Meu și ei vor zice: Domnul este Dumnezeuul meu.”* Cei o sută patruzeci și patru de mii vor fi protejați în mod supranatural de focul persecuțiilor din timpul Marei necaz într-un fel asemănător cum cei trei tineri au fost protejați de puterea și efectul focului din cuptorul lui Nebucadnețar. Cu cei o sută patruzeci și patru de mii se împlinesc ce este scris în Apocalipsa 9:4 *“Li s-a zis să nu vatăme iarba pământului nici vreo verdeață, nici vreun copac, ci numai pe oamenii care nu au pe frunte pecetea lui Dumnezeu.”* Acești evangheliști vor duce Evanghelia la toate națiunile pământului. Astăzi neamurile predică Evanghelia lui Israel, dar atunci Israel va predica Evanghelia neamurilor. Știm că după cei șapte ani de necaz Isus va reveni pe pământ să-și înceapă domnia Sa milenară, ori Isus este regele Iudeilor și la întoarcerea Sa pe pământ cei o sută patruzeci și patru de mii vor ști că El este adevăratul Mesia. Când El a venit pentru prima dată, ei L-au respins, dar de această dată îl vor accepta ca Împărat, ca Domn. Împărăția milenară a Lui Isus Hristos vine! Vine în curând, după Marele necaz, și cei o sută patruzeci și patru de mii vor fi temelii împărăției Lui împreună cu Biserica, cu mine și cu tine. Din studiul acestui capitol învățăm că atunci când Dumnezeu judecă este în același timp și milos. Acum are loc cea mai mare judecată din istoria lumii - Marele necaz - și în mijlocul acestui necaz, Dumnezeu face o paranteză de mântuire. Dumnezeu a judecat lumea și a pedepsit-o prin apele potopului, dar cu cât timp înainte Noe a predicat oamenilor aceasta? Dumnezeu a judecat Sodoma, dar s-a îndurat de Lot și familia lui, a judecat și pedepsit Ierihonul, dar a mântuit pe Rahav și casa ei. În final Dumnezeu a judecat și pedepsit pe Fiul Său pe cruce pentru noi. și ce făcut El pe cruce? A plătit plata păcatului meu și al tău. Când a fost pe cruce, Isus a mântuit pe unul din tâlhari și dacă el a mântuit pe unul din cei doi tâlhari atunci el poate mântui și pe rudele și prietenii noștri pentru care ne rugăm.